

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16102/2023
20.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Марине Милановић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача „Мијатовић комерц“ ДОО Кошеви, чији је пуномоћник Милош Богдановић, адвокат из ..., против противника предлагача „Коридори Србије“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Драгана Николић Јовановић, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 811/23 од 06.04.2023. године, у седници одржаној дана 20.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 811/23 од 06.04.2023. године као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 811/23 од 06.04.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крушевцу Р1 247/11 од 08.12.2022. године, ставом првим изреке, утврђена је накнада за изузето грађевинско земљиште уписано у лист непокретности бр. .. КО ... и то дела кп. бр. .. у површини од 12а 17м² у износу од 1.212.132,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу као ранијем власнику исплати на име накнаде за земљиште наведено у ставу првом изреке износ од 1.212.132,00 динара, а ставом трећим, да предлагачу на име трошкова ванпарничног поступка исплати износ од 217.125,00 динара.

Решењем Вишег суда у Крушевцу Гж 811/23 од 06.04.2023. године, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и наведено решење првостепеног суда је потврђено.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Имајући у виду разлоге на којима су заснована решења нижестепених судова код одређивања предлагачу новчане накнаде за експроприсано земљиште за потребе изградње аутопута, коју је дужан да исплати противник предлагач као корисник експропријације, као и наводе изнете у ревизији противника предлагача, Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији противника предлагача, применом члана 404. ЗПП. Правно становиште нижестепених судова у овој правној ствари је у складу са постојећом судском праксом ревизијског суда у примени и тумачењу материјалног права код одређивања новчаних накнада за експроприсано земљиште према статусу земљишта одређеног планским актом на основу којег је утврђен јавни интерес и донето правноснажно решење о експропријацији. Правилна примена материјалног права у стварима као што је ова, почива на одредбама чланова 41. став 2. и 42. став 1. Закона о експропријацији, у складу са којима је одлучено у овом конкретном случају. Имајући у виду да је питање новчане накнаде за експроприсано земљиште у јавном интересу ради изградње државног пута, већ разматрано у установљеној судској пракси инстанцијом највишег суда у Републици Србији, не постоји потреба за новим тумачењем права, као ни разматрања питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Услови нема ни за разматрањем питања начина утврђења тржишне вредности непокретности, која је у овом случају утврђена на начин који не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за грађевинско земљиште, израженог у бројним одлукама Врховног касационог суда и Уставног суда, да суд приликом одређивања висине накнаде није везан искључиво проценом пореске управе, већ је овлашћен да изведе доказ вештачењем и висину накнаде одреди применом критеријума који су комплексним вештачењем узети у обзир при утврђењу тржишне вредности конкретне непокретности.

Из изнетих разлога, оцењено је да нису испуњени законом прописани услови да се прихвати одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. На основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија противника предлагача недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Судски поступак ради одређивања накнаде је започет 12.11.2019. године. Вредности предмета спора износи 1.212.132,00 динара, што не прелази прописани имовински цензус за дозвољеност ревизије. Стога, ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. Закона парничном поступку, у вези члана 30. Закона о ванпарничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић